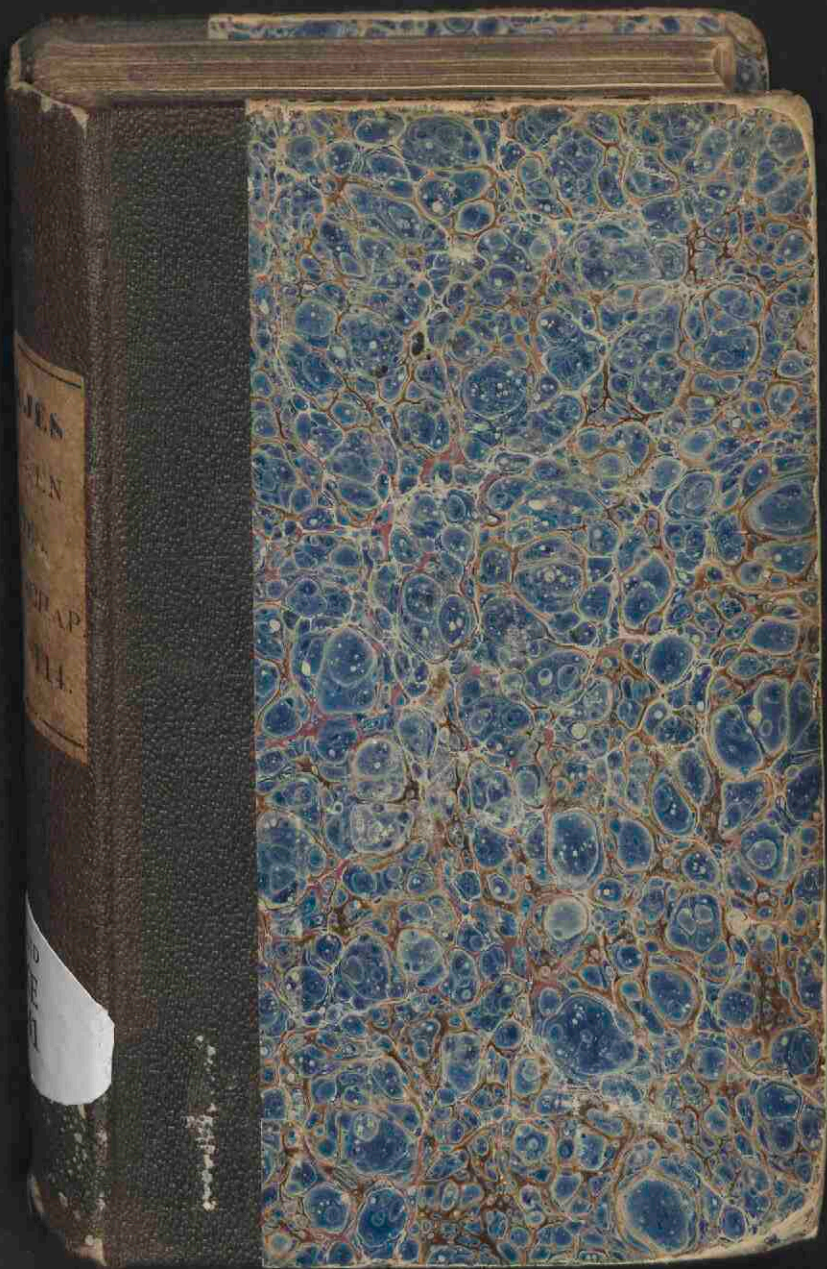
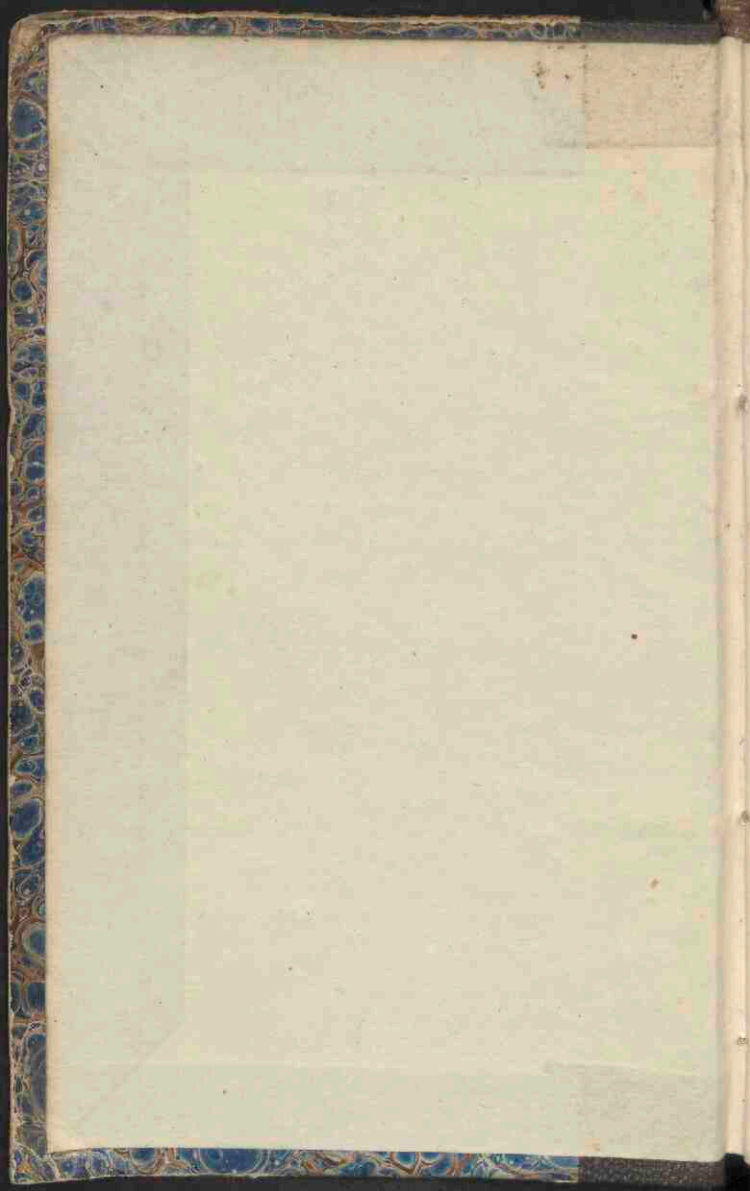

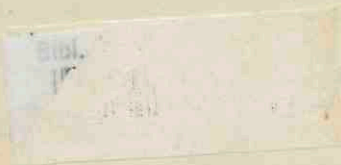
Wanneer ben ik waarlijk lid van een vrouwen- hulpgenootschap en hoe word ik dat?.

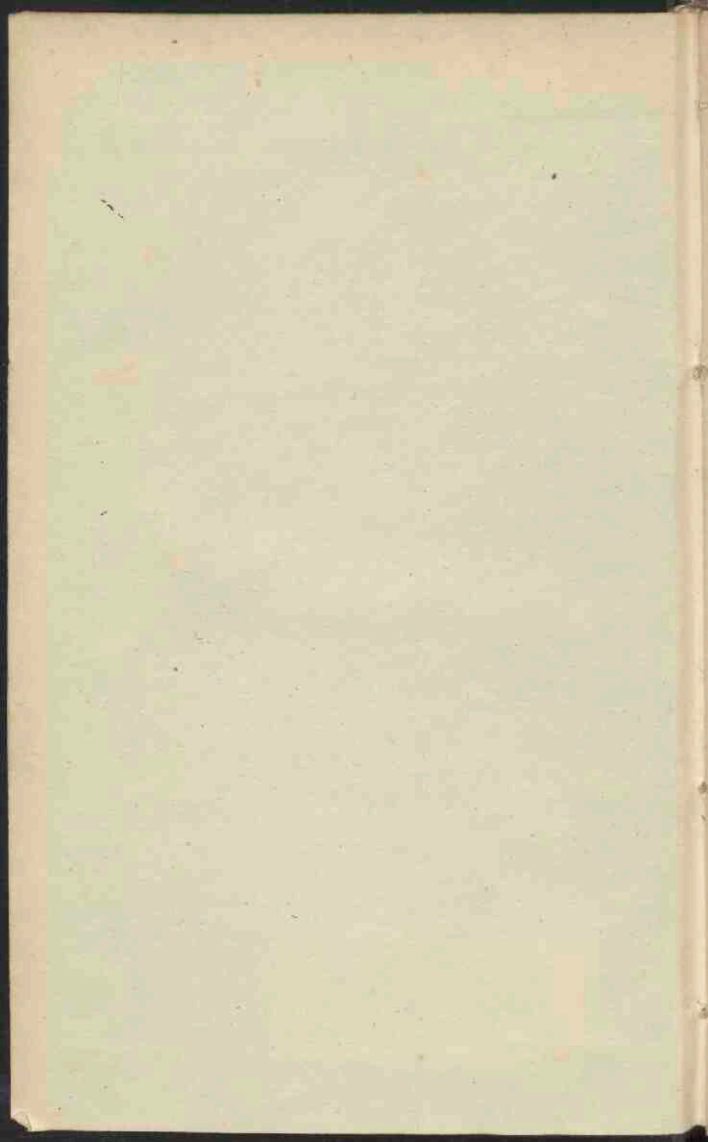
<https://hdl.handle.net/1874/355725>

I a 393.

gel.

PKE 1341

①

WANNEER BEN IK WAARLIJK LID

VAN EEN

I $\frac{1}{22}$

VROUWEN-HULPGENOOTSCHAP,

EN

HOE WORD IK DAT?

Nederlandsch Zendelinggenootschap.

Te ROTTERDAM, bij

M. WIJT & ZONEN.

1850.

[95]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE LIBRARY

PHYSICS DEPARTMENT

NOTHING IS HERE

of Interest

IN THE LIBRARY

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Het is een bestuurder van het Nederlandsche Zendinggenootschap, mijne zusters! die zich zet om deze vragen voor u te beantwoorden. Hij doet dit alzoo te gelijkertijd voor zich zelve. Wel verre van als een meester op te treden, die u eens goed zeggen zal, wie gij wezen moet, zoo wenscht hij als een broeder u en zich zelve voor den geest te roepen, wat ons wel zal voegen, wanneer wij lid worden van eene vereeniging, die verklaart de uitbreiding van het Christendom bijzonder onder de Heidenen te verlangen. Daarna wenscht hij met u te bedenken, wat er in ons zijn moet, zullen wij zulke echte leden, of ook wel bestuurders en bestuurderessen eener Zendingvereeniging kunnen heeten. En hij bidt van God, dat er onder uw lezen, gelijk onder zijn schrijven, een opregt verlangen zij in het hart, dat wij zulke door den Heer goedgekeurde vrienden en vriendinnen der zendingenzaak bevonden worden.

Gij reikt als lid eener vrouwen-vereeniging uwe grootere of kleinere bijdrage uit in geld. En niet tevreden dat gij zelve dit doet, wekt gij ook andere vrouwen en meisjes op, dat zij mede iets bijdragen. Dat is eene belangrijke werkzaamheid; want voor de

opleiding en uitzending en het onderhoud der Zendingen, en voor de scholen onder de Heidenen, wier meesters verzorgd, en die van boeken en schoolbehoefsten voorzien moeten worden, zijn jaarlijks groote geldsommen noodig. Ons genootschap heeft dan ook aan de vrouwen-vereenigingen voor hare geldelijke ondersteuning groote verpligting. Wanneer gij anderen opwekt, om daarin te doen gelijk gij, zoo kunt gij daarbij met veel vrijmoedigheid te werk gaan, en uw aanzoek gemakkelijker doen dan menig ander, die geroepen wordt om liefdegaven te vragen. Gij hebt niet alleen die vrijmoedigheid, die iedereen heeft bij de bewustheid, dat geen eigenbelang hem drijft, maar hij in het belang van anderen werkzaam is; maar nog veel meer geeft u moed en verligt uwe taak. Het is slechts eene kleine bijdrage, die gij vraagt, zoodat het weinig of geene opoffering kost haar toe te zeggen. En gij vraagt haar voor de schoonste zaak, voor de eer van God en christus, en de behoudenis en zaligheid van kostelijke menschenzielen. En gij doet er haar, die geeft wat gij vraagt, eene groote dienst mede, als haar geven van harte gaat, en tot deelneming aan de zaak der zending leidt, en alzoo tot genot van den veelvuldigen zegen, die daaraan is verbonden.

Gij verheugt u, als gij bedenkt, wat aanzienlijke som door uwe vereenigde pogingen jaarlijks in de kas van ons genootschap wordt gestort, dat uit vele kleine beekjes zoo groote stroom kan zamenvloeijen, en dat gij daartoe ook het uwe levert. Maar gij

erkent tevens, hoe dwaas het wezen zou, als wij met het verzamelen van eenige duizenden, ja al waren het ook millioenen guldens, onze zaak gewonnen rekenden. O! hoe veel is er noodig, en moet er samenwerken, zullen wij ons doel bereiken. Goede arbeiders moeten ons worden toegeschikt, bekwame en godvruchtige Zendelingen. Onder al de bezwaren van het vermoeijende leven en zich inspannen in het heete klimaat moet hunne gezondheid en hun leven worden bewaard. In het midden van diepgezonken Heidenen, en zedeloze of alleen voor stofelijke belangen levende Christenen moet hun geloof levendig, hun zin geestelijk, hun wandel voorbeeldig blijven. En dan moet hun de weg tot de Heidenen niet geheel of ten halve gesloten, maar ruim geopend, en dan moet vooral der Heidenen hart, dat harde hart, zoo ongevoelig en koud, zoo afkeerig en vijandig, voor het woord van CHRISTUS ontsloten worden. Wie onzer er iets van gevoelt, beseft ook, hoe veel er door ieder, die zich lid van een Zendelingenootschap noemt, gebeden moet worden. Zoo zal het u dan ook wel voegen, mijne zusters! dat gij in den maandelijkschen bidstond niet wordt gemist, maar integendeel door uw voorbeeld anderen beschaamd maakt en opwekt, die er doorgaans of meestal geen deel aan nemen. Maar wel verre van u met de deelneming aan het openlijk gebed te vergenoegen, zal de uitbreiding van Gods koninkrijk, zullen de ongelooovige Joden, en de trotsche Mohammedanen, zullen vooral de millioenen der Heidenen dikwijls ook in

uw eenzaam gebed bedacht moeten worden. Het zal u wel van tijd tot tijd mogen gebeuren, dat die aan-gelegene zaak niet eerst aan het eind van uw gebed ter sprake komt, wanneer de ijver, zoo die er was, reeds begint te verkoelen, maar vóór iets anders, ook vóór eigen belang Gode worde voorgedragen, dat zij uwe gansche ziel vervulle, en met vurigen aandrang bepleit worde voor Hem, die ook der Heidenen God is, en die wil, dat het Evangelie hun gepredikt worde.

Het is eene der grootste en gewigtigste gebeurtenissen van den tijd, waarin wij leven, waarom het een voorregt is, dat God ons nu en niet vroeger het leven geschonken heeft, dat de uitbreiding van het Evangelie onder de Heidenen, in vergelijking met vroeger jaren, zoo gelukkig voortgaat, dat er vele Zendingen worden uitgezonden uit de meeste Christenlanden, en dat Gods zegen op eene in het oog vallende wijze hunnen arbeid bekroont. En terwijl vele van onze broeders en zusters, die ons Nederlandsch Zendinggenootschap hebben opgericht, of er vroeger en later ijverige leden van zijn geweest, slechts in het geloof hebben gearbeid of alleen eenige eerstelingen hebben aanschouwd, beleven wij thans ook, bepaaldelijk in onze zending op *Celebes*, den vollen oogst, en zien er Gods koninkrijk komen met kracht. Wij genieten echter dan eerst dat voorregt, en verkrijgen den zegen, dien God er voor elken thans levenden Christen door bereid heeft, wanneer wij ons met de zaak der Zending, met het werk der Zendinggenootschappen, met de personen en lotge-

vallen der Zendelingen en met de vrucht van hunnen arbeid regt bekend maken. Allereerst zal het ons wel voegen met het werk van ons eigen genootschap, met al *onze* Zendelingen, en de plaatsen, waar zij arbeiden, en de Heidenen, waaronder zij leven, en de Christenen, die door hen werden toegebracht, meer dan oppervlakkig bekend te wezen. Maar is de akker, aan ons genootschap toegewezen, slechts een zeer klein deel van het gansche arbeidsveld, wij zullen dan wel moeten verlangen dat gansche arbeidsveld te leeren kennen, en er daartoe gedurig in den geest op willen rondwandelen. Zij, die alleen kunnen lezen, wat in onze moedertaal geschreven is, hebben daartoe wel mindere gelegenheid, maar kunnen toch uit menig geschrift, dat in de laatste jaren werd uitgegeven, en uit meer dan één maandelijks verschijnend blad heel wat kennis van de Zending verkrijgen (1). Ik kan u niet genoeg aanbevelen, dat

(1) Behalve onze Maandberigten kan men maandelijks lezen *Berigten aangaande de uitbreiding van Gods koninkrijk op aarde*, te Utrecht bij KEMINK en ZON; de jaargang kost f 1,20; en *Berigten uit de Heidencereid*, uitgegeven door het Zendelinggenootschap te Zoist; de jaargang van 8 nummers kost 50 cent. Wil men het gansche Zendingswerk leeren kennen, men leze J. C. WALLMAN, *Het Evangelie onder de Heidenen*. Met den Zendingarbeid in de Zuidzee maakt ons bekend WILLIAMS, *Het Christendom in de Zuidzee*, 2 deelen, en met den Zendingarbeid in Zuid-Afrika, HOFFAT, *Herinneringen uit mijn drie en twintigjarig verblijf in Zuid-Afrika*, 2 deelen. Door vrouwen vooral verdient gelezen te worden: Anna Judson, *de dienstmaagd des Heeren in Birma*. Aan haar, die Fransch en Hoogduitsch lezen, wordt zeer aanbevolen het *Journal des Missions Evangéliques*, 12 Nos. in het jaar, en *Der Missions-Freund* door Pastor AHLFELD VAN Halle, een nummer alle veertien dagen. Het zou goed zijn, dat bestuurderessen en leden van Vrouwen-genootschappen kleine leeskringen vormen, om zamen een en ander over het Zendingswerk te lezen.

gij een groot deel van den tijd, dien gij tot lezen besteden kunt, voor dat onderzoek afzondert. Hebt gij behoefte aan eene onderhoudende lectuur, misschien reeds meer of min verwend door de lezing van verhalen, die bijna uitsluitend gevoel en verbeelding bezig houden, welnu, die vindt gij hier, waar gij landen en volken leert kennen, en de Zendingen vergezelt op hunne togten, en met groote zwaarigheden ziet worstelen, en nu op een heidensch feest wordt verplaatst, en dan een' bekeerling uit de Heidenen ziet vervolgen om de zaak van CHRISTUS, en dan weder bij een sterfbed nederzit. Is het waar, dat onbekend ook onbeminde maakt, uwe liefde voor de Zending kan niet weinig door vertrouwelijke kennis met haar toenemen. Als gij u bij dezen of dien Zending, bij dien broeder of die zuster in het Heidenland weet te verplaatsen, en u omstandigheden en omgeving levendig weet voor te stellen, hoe kan de deelneming van uw hart er door worden bevorderd. En hoe goed kan het ons zijn de diepe ellende der Heidenen te aanschouwen, opdat wij met ontferming over hen bewogen worden, de verlossende liefde van onzen Heer, de vernieuwende kracht van den Heiligen Geest op te merken, opdat wij tot vast en levendig geloofsvertrouwen worden aangemoedigd. Al zijn er ook onder de Zendingen, die weinig of niet op den Heer gelijken, niet weinigen van hen vertoonbaar den in hen levenden CHRISTUS, en gaan ons opwekkend voor in krachtig geloof, in ijverige, zelfverloochenende liefde, zoodat het ons uit-

nemend goed is zulke vrienden van den Heer van nabij te leeren kennen, en hen dikwijls in den geest te ontmoeten. En menige uit den donkersten nacht der dwaling en der zonde nog maar onlangs tot Gods wonderbaar licht geroepen Heiden maakt ons heilzaam beschaamd, wekt een' edelen naijver bij ons op, vervult ons met moed en hope, ook als wij nu of dan door de dwaasheid of boosheid der Christenwereld in moedeloosheid dreigen neer te zinken.

Mijne zusters! als gij door zulk opzettelijk onderzoek u alzoo met de Zending, haren toestand en hare vruchten bekend maakt, dan zult gij haar dikwijls, u zelve en anderen ten zegen, ter sprake kunnen brengen. Dat verlangt gij immers te doen, als gij in haar belang stelt, en die belangstelling ook bij anderen wilt opwekken? Gij zult haar dan ter sprake brengen in uw huisgezin, bij uwe kinderen, en er reeds die kinderen mede bekend maken, en er reeds het hart van uwe zonen en dochters voor zoeken te winnen (1). Gij wilt dan ook bij anderen doen blijken, hoe zeer gij er mede ingenomen en vervuld zijt, en hoe gaarne gij spreekt van die groote werken Gods. En als gij waarlijk ijvert voor dit deel van de zaak des Heeren, dan zult gij u met spreken niet vergenoegen, maar ook bereid zijn om iets, om veel daarvoor te doen. Dan zult gij niet

(1) Aan moeders worden voor hare kinderen aanbevolen de *Verhalen uit de Heidenwereld*, voor 5 cent het stuk te bekomen bij M. WIJF EN ZONEN te *Rotterdam*; MEJ. J. M. C. BOON, aan de Westerkerk te *Amsterdam*; C. P. HEIJER, te *Groningen*, en G. T. N. SUBINGAR te *Leeuwarden*.

spoedig klagen over eenigen tijd, dien gij besteedt, over eenige moeite, die gij u getroost, om nieuwe deelneming te winnen, of iets gereed te maken, dat een' Zendeling of zijne vrouw tot nut of blijdschap kan wezen, of het hart van Heidenkinderen voor den Heer winnen kan. En gij zult niet slechts uwe kleine, bepaalde bijdrage voor de kas des genootschaps leveren, maar, zoo het anders niet kan, dan gaarne eenige andere uitgave nalaten, opdat gij nu voor ons genootschap, dan voor een ander, dat dit mogt behoeven, ook eene buitengewone gave zoudt kunnen uitreiken. Wij zullen ons toch wel bij zulken, die wij liefhebben, niet met een enkel afgemeten en op vasten tijd wederkeerend liefdeblijk vergenoegen.

Dit alles mag dan wel in meerdere of mindere mate bij u gevonden worden, zult gij den naam van een lid, vooral van eene bestuurderes uwer vereeniging waardiglijk dragen. Maar hoe wordt gij zulke echte leden? Of hoe zijt gij dat geworden? Gij vergunt mij wel u ook dit te herinneren.

Wij hooren den noodkreet der Heidenen: *Kom over en help ons!* dan eerst regt, als wij zelve hulp zoeken. Is het de mensch, die dikwijls leed en moeite droeg, en bij ervaring weet, wat lijden is, van wien gij het meeste medelijden te wachten hebt, omdat hij zich in uwen toestand kan verplaatsen, het is evenzoo de mensch, die weet en gevoelt, dat hij zondaar is voor God, die zich het meest over zijne medezondaren ontfermt. Ook zonder dat kunnen wij wel onze jaarlijksche bijdrage uitreiken;

ook zonder dat wel bewogen zijn, als wij hooren hoe de Heidensche vrouw door haren man vernederd wordt en mishandeld, hoe de Heidensche moeder met eigene hand haren zuigeling ombrengt: maar dan eerst als wij den nood van onze eigene ziel diep gevoelen, worden wij over het zielenheil van anderen bekommerd. Ziet gij met ontroering en met schaamte, hoe schuldig gij staat voor God, en hoe regtvaardig gij Zijne vreeselijke straf zoudt dragen, is het u daarom een onwaardbare zegen, dat gij het Evangelie bezit, en u Gods genade hoort verkondigen, en gaat u niets boven het zalige genot van den vrede met God; als gij door het geloof in CHRISTUS' bloed op Gods vaderlijke rekent, o! dan heeft gij bij de gedachte aan die millioenen, die daar jaar op jaar, met schuld beladen, zonder nadenken, zonder verootmoediging, eene vergeldende eeuwigheid intreden, en gij juicht, als gij hoort: CHRISTUS wordt hun verkondigd, en zij begeeren Hem, en zij nemen hem aan, en laten zich verzoenen met God. Als gij de zonde leerdet kennen, zoo als zij u diep bedorven heeft, en tot de laagste zelfzucht u vervoert, en u, zelfs nadat gij Gods liefde hebt leeren waarderen, nog naar de wereld doet haken, en als gij die gedurige teleurstelling en vernedering pijnlijk gevoelt, die gij door uwe inwendige verkeerdheid u zelve aandoet; o! dan beklagt gij den armen Heiden, die zich aan de zonde zoo verslaaft, dat zijn geweten ganschelijk zwijgt, en hij zijne eer stelt in zijne schande, en zijn innerlijke onrust, zijn gemis van alle ware

vreugd, zijn gemis van eene leidende hand, waar hij zoekt naar een' beteren weg, zijn gemis van een medelijdend hart, waar hij bezwijkt onder den last des leeds, gaat u innig ter harte. En als gij door de vreeze des doods wordt aangegrepen, maar er van verlost wordt door Hem, die door de genade Gods voor allen den dood gesmaakt heeft; dan verplaatst gij u deelnemend bij zoo menigen Heiden, die siddert en klaagt en jammert, als hij tot sterven wordt geroepen, en geen' troost heeft, als hij de zijnen in de groeve nederlegt, en gij verlangt, dat de Levensvorst ook hun verkondigd worde. Hoe meer gij voor u zelve het ééne noodige zoekt, hoe smartelijker het u valt van God gescheiden te zijn, hoe zaliger door het geloof in den Heer op Gods vadergunst te bouwen en Zijne liefde te genieten, hoe gelukkiger gij u gevoelt bij het doen van Zijn' vaderwil; met des te inniger ontferming zijt gij over de arme Heidenen bewogen, met des te vuriger aandrang nadert gij voor hen tot den troon der genade.

Als leden, als bestuurders of bestuurderessen van een Zendelingenootschap treden wij op om voor de zaak des Heeren te ijveren. Maar dat doen wij eerst regt, als wij onze eigene verlossing aan Hem dank weten. Wanneer ik u daarop opmerkzaam make, zoo verheugt het mij te mogen gelooven, dat er onder u zijn, die dit bij ervaring weten. Wel zal ook zij, die de verlossing door onzen Heer reeds het meest geniet, en dagelijks uit Zijne volheid genade voor genade ontvangt, zich zelve niet ijverig

noemen, maar zich van tijd tot tijd diep schamen over laauwheid en traagheid. Maar als gij, juist bij dat zelfveroordeelen, eenig en alleen daarop bouwt, dat de Heer zich voor u overgaf, en voor uwe zonden leed, en de liefde, de trouw, het geduld van dien goeden herder niet genoeg weet te roemen, dan zal er toch eenige oprechte liefde voor Hem in uw harte zijn. Hoe meer gij aan Hem hebt, uit hoe voller hart gij den Vader dankt, dat Hij u dien Zaligmaker gaf, en u tot dien Zaligmaker bracht, des te meer zult gij verlangen, dat Hij toch alomme gekend wierd, dat toch Zijn naam met eerbied en dankzegging wierd genoemd in alle talen, dat er toch duizenden en tienduizenden met u de knie voor Hem bogen, dat Hij toch, naar het woord der profetie, zaad mogt zien, en het loon ontvangen mogt voor den arbeid Zijner ziel (1). En dan zult gij het u de hoogste eere rekenen, als gij eenigzins daaraan dienstbaar mogt zijn, gij middel in Gods hand om verlorenen aan de voeten van hunnen eenigen Redder te brengen, om trouwe onderdanen voor uwen Koning te winnen. Dat zult gij dan allereerst wenschen te doen in uwen naasten kring, en uwe kinderen en huisgenooten en betrekkingen door woord en daad voor den Heer zoeken te winnen. Maar ook zult gij willen doen al wat gij kunt, opdat zij, die verre zijn, tot den Heer gebragt worden. Het zal u innig smarten, dat gij door zoo velen, die Hem kennen, uwen Heer ziet ver-

(1) Jes. LIII: 10 en 11.

smaden, of ziet verlagen, alsof Hij slechts een der menschen of der engelen ware, en niet de Godmensch, slechts een der wijzen, en niet het licht der wereld, slechts een der weldoeners van ons geslacht, en niet de Zaligmaker der wereld. En daarom zult gij te meer verlangen, dat ook arme Heidenen, in hunne diepe armoede, in hunne hopelooze ellende, met u komen tot den rijken, den magtigen, den ontfermenden Heiland, en met u den Vader danken, dat zij in Hem rust en vrijheid, moed en hope vonden, in Hem het eeuwige leven.

Eindelijk doe ik u ook nog opmerken, als wij zoo te zamen verlossing zoeken bij den Heer, dat wij dan eerst vereeniging des harten hebben, en met vertrouwen en duurzaam de handen in een slaan. Gij hebt u vereenigd, mijne zusters! om voor de zendelingszaak als de zaak van den Heer naar vermogen te arbeiden. Dat is naar des Heeren wil, die verlangd heeft, dat de Zijnen zich zouden aaneensluiten en zamenwerken. Maar schoon de uitwendige vereeniging reeds waarde heeft, omdat zij mede tot de inwendige kan leiden, het komt toch op de inwendige, op de zamenstemming der harten aan. En hoe zou die kunnen plaats hebben, tenzij wij ophielden ons zelve te leven, en begonnen te leven voor CHRISTUS, tenzij wij ophielden een ieder op ons zelf te staan, en zamen verbonden werden aan den éénen Zaligmaker en Heer? Waar dat plaatse vindt, daar is waarachtige vereeniging. Daar staat men zamen onder CHRISTUS als hoofd, en heeft ge-

meenschap aan Zijn leven, en gevoelt dat men geleid wordt door denzelfden Geest, den Geest van CHRISTUS. Daar heeft men, bij hetzelfde doel, ook zamenstemming in de keus der middelen. Daar treedt verschil van leeftijd en van geaardheid, zelfs van beschaving en stand in de maatschappij terug. Daar zoekt men dan ook niet vooraan te staan, en verdringt elkander niet met eerezuchtige bedoeling. Integendeel de eene acht de andere uitnemender dan zich zelve; er heerscht bescheidenheid en onderling vertrouwen; men gevoelt zich bij elkander gelukkig. En zoo heeft men dan ook in elkander hulp en steun, laat zich door elkander raden en leiden, dient elkander, in plaats van te willen heerschen. Zoo brengt men door eendragtige zamenwerking, onder Gods zegen, veel tot stand, en is veel sterker dan wanneer men alleen stond. En terwijl men nieuwe discipelen voor den Heer tracht te winnen, bezit en vertoont men zelf het kenteeken, waaraan de Heer wilde dat men de Zijnen zou herkennen, in de liefde, die men heeft onder elkander. Zijt gij, mijne zusters! die dit leest, reeds lid dier groote vereeniging der zaamverbondenen in CHRISTUS? Heeft het hulpgenootschap, waartoe gij behoort, het bestuur, waar gij een lid van uitmaakt, iets van die eenheid in CHRISTUS, zoodat uw toetreden er u ook eenige bewustheid van aanbragt, of eenig verlangen er naar, eenig genot er van? Of gebeurde het u zelve andere zusters niet slechts nader tot u, maar nader tot den Heer te brengen, zoodat gij zaagt, dat zij daardoor ook tot u meer

of minder werden aangetrokken? Dat zijn wel gewichtige vragen, uw nadenken waardig. O! waren er hier en daar in het vaderland telkens ook maar twee of drie vergaderd in den naam des Heeren, waar Hij dan in het midden zou zijn (1)! Bragt de Zendingszaak hier en daar gelijkgezinden tot een, waar dan van de meergevorderden, de sterkeren, kracht uitging en zich mededeelde aan de aanvangenden, de zwakken! Zocht men zamen in CHRISTUS kracht, in CHRISTUS leven en liefde! En als men dan uitging wel niet in de Heidenwereld, maar toch om voor die Heidenwereld harten te winnen en handen te ontsluiten, dat men dan te gelijk in de Christenwereld zielen zocht te redden, zocht te winnen voor den Heer, en in zulke allereerst voor Hem gewonnenen, ook voor het Hulpgenootschap rijke aanwinst deed! Mijne zusters! ik heb u en mij zelve opgewekt tot vermeerderd gebed, vooral in de binnenkamer, om de komst van Gods koninkrijk. Ik eindig met de opwekking, wanneer gij zamenkomt als bestuurderessen of leden van uw hulpgenootschap, dat het dan ook niet ontbreke noch aan opgewektheid noch aan vrijmoedigheid om te doen, wat vele onlangs bekeerde Heidenen reeds doen in hunne zamenkomsten, om, onder voorgang van ééne uit uw midden, zamen te danken en te bidden.

(1) Matth. XVIII : 20.